

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Matris Teresæ, De Iesv Fvndatricis Monasteriorvm Monialivm & Fr. Carmelitarum discalciatorum ex prima regula

Ribera, Francisco de

Moguntiaë, 1603

Cap. XXXV. Tractatur hic de fundatione prædicti monasterij Sancti Iosephi. Refert modum quo Dominus voluit paupertatem in eo seruari, & ob quam causam à prædicta Domina discesserit & alia quædam, quæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43365

quin eiusmodi raptus à Deo fuerit, sit nomen eius benedictum, Amen.

CAP. XXXIV.

In quo tractatur quomodo ex mandato sui superioris accedere debuerit quandam Dominam in afflictione constitutam, ut eandem consolaretur.

PRÆDICTA ita fieri non poterant quin passim publicarentur, quidam credebant alij verò minime, interim tamen timebam ne reuertendo Pater Prouincialis, mihi præciperet, ne me in isto negotio intricarem, sed Dominus Deus optimè prouidit. Contigit enim quod quædam Domina magnæ authoritatis ab hinc per viginti milliaria, & ob mortem sui mariti ita esset afflictæ, ut etiam de eius salute dubitaretur. Mei ex aliorum relatu notitiam habebat, & illi plurimum Pater Prouincialis fauebat. Summo illa me videndi tenebatur desiderio, & à Prouinciale petijt, ut me eo mitteret, quod etiam fecit mihi in meritum salutaris obedientiæ præcipiendo, ut me vna cum alia moniali eò conferrem. Certior de eo facta ipsa Natiuitatis Dñi nocte aliqualem sentij pœnam, nihilominus dixit mihi Dominus, ut me eò conferrem, atque ita expedire quousq; breue Apostolicū expediretur.

CAP. XXXV.

Tractatur hic de fundatione prædicti monasterij Sancti Iosephi. Refert modum quo Domi-

nibus

nus voluit paupertatem in eo seruari, & ob quam causam à prædicta Domina discesserit & alia quædam, quæ ipsi euenerunt.

STANDO in ædibus prædictæ Dominae ultra medium annum disposuit Dominus, vt meæ personæ notitiam haberet quædam beata nostræ religionis, distans ab eo loco plusquam septuaginta miliaribus, quæ ad me venit vt mecum de aliquibus rebus conferret, fuerat illa eodem anno & mense à Domino admonita, vt ordinis nostri fundaret monasterium: & tali desiderio mota, omnia quæ habebat vendidit, vtque ex Roma expeditionem obtinere posset, eò nudis pedibus est profecta, & cum magnam perageret pœnitentiam & orationi dedita esset magnum illi Dominus contulit fauorem, cui gloriosa virgo apparens, vt eiusmodi fundaret monasteriũ mandauit. In diuino ministerio ita profecerat, vt me puduerit quod me in tantum præcelluerit: Literas quas ex Roma secum portauerat mihi ostendit, & in quindecim diebus quibus simul mansimus, disposuimus quomodo ista monasteria fieri deberent: ex illa prius didici qualiter regula nostra antequam relaxaretur, mandauerit vt proprium non haberemus, sed neq; illud sine prouentibus fundare cogitabam, cum mea intentio fuerit qualiter rebus necessarijs non incumberemus, interim non considerabam, quod, (habere proprium, infinitas secum adferret

adferret

adferret distractiones, verū benedicta illa mulier, quæ legere nesciebat, multò melius illa intelligebat cum à Domino edocta esset, quam ego, quæ Constitutiones legendo adhuc ignorabam. Cùm itaque de eo me certiores reddidisset mihi placebat, licet dubitauerim quod alię in hoc mecum consentire non deberent, sed potius obijcere illud fore extra propositum, quodque nihil inciperem vnde aliæ mei causa pati deberent, cum ego sola essem: attamen multum mihi placebat Domini nostri Iesu Christi consilium, & maximum paupertatis habebam desiderium, ita quod non dubitauerim quin melius esset, & à multo tempore ire mendicatum desideraueram, sed dubitabam, ne casu quo Dominus tale desiderium alijs non daret malè contentæ viuerēt, quod tum illis causa alicuius distractionis fuisset; quia aliquot monasteria videbam pauperrima non admodum bene ordinata, & non considerabam quod illorum paupertas inde proueniret quia non admodum restricta erant: & quod eiusmodi distractio ex paupertate non prouenerit, qualem ditiora monasteria non habebant. Deus enim nunquam illis deest qui illi sincerè inserviunt. Itaque parua in me confidentia erat, maior autem in illa, & ego ab alijs consilium sumens non inueni, qui mecum eiusmodi esset intentionis, sed neque mei confessarij id suadebant, neque alij multi licet doctissimi essent quibuscum in hoc casu tractabam. Tantas mihi allegabant rationes, vt

nesci-

nesciuerim quid tenere deberem, ex vna parte cognoscebam regulam ita præcipere, & videbam in tali paupertatis obseruantia maiorem consistere perfectionem, itaque persuadere non poteram, vt prouentus acceptaremus, & quamuis ex aliorum rationibus viderer superata & conuicta, nihilominus dando me orationi, & videndo Christum ita nudum cruci affixum, prouentus ferre non poteram, & flendo me ad pedes crucifixi prostrabam supplicando quatenus efficere dignaretur, vt sicuti ipse in paupertate vixerat ita & nos deinceps viueremus. Magnâ mihi inquietudinis & distractionis præbuit occasionem, cum indies circa hanc materiam cum doctissimis quibuscunque disputandum esset. Scripsi cuidam Patri Ordinis Sancti Dominici, in hoc casu ab eodem consilium postulando. Rescripsit & pluribus rationibus ex Theologia probauit, prouentus esse acceptandos: quodque hunc casum bene examinasset. Respondi me nolle ex Theologia præualere, neque suam doctrinam mihi in hoc casu fauere, quo minus sequi meam vocationem deberem, & votum Deo à me factum de paupertate obseruanda, sequendo cum omni perfectione Christi consilium. Domina illa cū qua manebam me summopere in hoc casu iuuuit. Quidam à principio expedire iudicabant, non acceptare prouentus, attamen paulo melius, (ipforum iudicio) considerando, tanta inuenerunt inconuenientia, vt ipforum mutauerint opinionem. Quibus respondi, quod,

T

licet

licet modo aliter quam prius sentirent, primum eorum consilium serio acceptassem. Eodem tempore ad meam petitionem eo venit Pater Petrus de Alcantara, quem prædicta Domina nunquam viderat, qui cum paupertatem multis annis obseruasset, optimè nouerat quantum in eius obseruatione situm esset, & ideo mirabiliter me iuuuit, suadendo ne à primo proposito deficerem: itaque eius, vt qui longam habuerat experientiam secuta sum consilium. Quodam die in causa huius negotij me Domino commedando mihi dixit, quatenus cum paupertatis obseruantia fundaretur, cum talis esset Dei patris voluntas & sua. Raptus ille cum tali fuit effectu vt nullo modo dubitauerim, quin à Deo esset. Non minus admiratione dignum videtur quod etiam prædictus Pater Sancti Dominici suam mutauerit sententiam eodem fere tempore cōtrarium suadendo ne scilicet prouentus acceptarem. Cum circa idem tempus instaret electio Priorissæ Pater Prouincialis, meo reliquit iudicio vt vel cum prædicta Domina ad certum tempus remanerem vel domum redirem, verum Dominus mihi dixit ne prætermitterem quominus domum reuerterer, & ita factum est.

CAP. XXXVI.

*In quo profequitur quomodo fuerit conclusum,
vt monasterium Sancti Iosephi fundaretur,
& refert contradictiones & persecutiones
quas*